

[Halvgaard.]

teksten i forespørgslen på en positiv måde. Jeg tør næsten sige, de bevidst har tydet den på en negativ måde.

Det er en dårlig undskyldning for at undrage sig det ansvar, som jeg mener påhviler dette ting i så vigtig en sag. Jeg håber, det fremsatte dagsordensforslag, som jo først kommer til afstemning i morgen, vil give anledning til alvorlig omtanke, om ikke for dette tings medlemmer, så for de tusindvis af børn og unge, som har problemerne inde på livet, og som skal leve med dem fremover.

Arentoft (FP):

Jeg må endnu en gang give undervisningsministeren ret. Selvfølgelig kan et parti til hver en tid trække en forespørgsel tilbage, men vi gik i fremskridtspartiet ud fra, at selv en undervisningsminister kunne læse teksten i en forespørgsel og se, hvad det var det drejede sig om. Jeg er nok klar over, at undervisningsministeren mener, at nu er uroen og blokadene tilsyneladende slut, men at undervisningsministeren ikke har kunnet fatte den anden del af forespørgslen, det er ufatteligt for enhver, og det vil det også være for borgerne i dette land. Jeg vil sige, som jeg sagde i mit første indlæg, at dette her smager af boykot på en meget, meget ubehagelig måde, som absolut ikke tjener dette folketing til ære.

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Glistrup kan ikke se nogen modsætning imellem en total planlægning af uddannelserne efter samfundets behov og arbejdsløshedsprognoserne og så fremskridtspartiets øvrige politik, som går ud på frihed bl.a. for papirusseri og papirdyngeri og blanketskriveri og hvad ved jeg. Jeg står her med ansøgningsskemaer til de højere læreanstalter, et dokument på 64 sider, hvor der står i begyndelsen:

»I dette hæfte er derfor kun opregnet nogle få vigtige punkter med hensyn til ansøgningsprocedure og skemaudfyldelse.«

Nogle få vigtige punkter! Derefter kommer blanketter i snesevis, som de studerende skal sætte sig ind i og udfylde. Det vil blive endnu meget værre, hvis man følger hr. Glistrups anvisninger, som vil føre til en ophobning af papirdyngeri og bureaukrati omkring de højere uddannelser uden lige. Hr. Glistrups politik på dette område fører lige lukt ind i det, som hr. Glistrup i øvrigt påstår at ville forhindre.

Glistrup (FP):

Det, hr. Niels Helveg Petersen just beskrev, var nogle formularer, som er udformet overensstemmende med den politik, som socialdemokratiet har ført, bl.a. støttet af en ganske stor radikal gruppe – var det 20 eller 13 der var, det kan jeg ikke huske. Den politik har ført lige lukt ind i den administrationsform.

Noget af det, vi meget gerne skulle have haft frem igennem en positiv debat her i dag, var at man fik forenklet også denne side af sagen. Det er ganske åbenbart, at man ikke skal operere med en lang serie ansøgninger med et meget stort antal bilag knyttet til. Det bedste kriterium at afgøre adgangs begrænsning ud fra, er hvad der er opnået i eksamens karakter ved den forudgående prøve – studenterek-samen, HF eller hvad der nu er tale om – idet man forbeholder et mindre antal, f.eks. 1/4 af de studiepladser, der er, for studerende, som består en særskilt adgangsprøve. På den måde undgår man at få de problemer.

Men når man ikke ønsker at gå ind i en almindelig debat om de mange fejl-dispositioner, som den nuværende undervisningsminister har foretaget, de mange tabte slag, hun kan opvise fra de år, hvor hun har siddet som undervisningsminister, ja, så er det altså, man kommer til i den grad at vende tingene på hovedet, som hr. Niels Helveg Petersen gjorde, da han angreb fremskridtspartiet for uforstandigheder, som er begået af socialdemokratiet. Hr. Niels Helveg Petersen burde have været længe nok her i landet til at være klar over, at der er en forskel på socialdemokratiet og fremskridtspartiet. Det er vi stolte af. Det har socialdemokratiet ingen grund til at være stolt af.

Bertel Haarder (V):

Medmindre fremskridtspartiet har tænkt sig, at der skal være fri adgang det første år, så gad jeg nok vide, hvordan man kan lave adgangs-begrænsning uden at sende de unge et skema. Den bog, som hr. Niels Helveg Petersen stod med her, er en bog, hvor hver eneste side er et ansøgnings-skema til forskellige institutioner. Jeg gad vide, hvordan fremskridtspartiet gennem sin rationaliseringsproces kan undgå, at man får et ansøgnings-skema, og jeg gad vide, hvordan man kan gøre det mere praktisk end ved at sætte dem ind som sider i en bog. Det ville jeg gerne se.

Medmindre man da vil give fri adgang det første år.